

Regjering til Deltagelse i et Møde af Repræsentanter for de europæiske Lande, der af den belgiske Regjering paatænkes sammendaldt i Brüssel i Forbindelse med Halvhundredaarsfejten for Belgiens Uafhængighed, den 20de August 1880, i den Hensigt nærmere at drøfte de forskellige Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med den internationale Udvegling af literære Arbejder, og navnlig, for, om muligt, i saa Henseende at tilveiebringe en almindelig international Overenskomst. Ministeriet maatte efter den anbefaling, Konstitorium havde givet Sagen om Danmarks Tilslutning til en saadan Udvegling, anse det af Interesse, at Landet repræsenteredes ved den nævnte Leilighed, og opfordrede Universitetets Bibliothekar Birket-Smith til at give Møde ved Kongressen i Brüssel paa Landets Vegne, hvortil han erklærede sig villig. I den Fuldmagt, der medgaves ham, toges dog det fornødne Forbehold om den bevilligende Myndigheds Samtykke til de Udgifter, der vilde blive en Følge af en saadan international Overenskomsts Gjennemførelse for Danmarks Vedkommende.

Kongressen i Brüssel afholdtes i Dagene fra den 21de til 26de August, og ved den vare foruden Belgien Frankrig, Italien, Spanien, Portugal, Østerrig-Ungarn, Rusland, Sverig og Danmark repræsenterede. Som Grundlag for Forhandlingerne tjente det af den belgiske Udveglingskommission udarbejdede Forslag, der sammen med Indbydelsen var bleven tilfjældt de forskellige Landes Regjeringer, hvilket Forslag dog lod baade i formel og reel Henseende en Del tilbage at ønske og ogsaa under Forhandlingerne blev i væsentlig Grad omarbejdet. Der opnaaedes som væsentlige Rettelser for de mindre Stater fornemlig to Ting, nemlig 1) at disse Stater ikke skulde være forpligtede til at modtage alt, hvad de større Stater vilde give, men maatte være berettigede til at tilbagevise noget, hvorved der vilde opnaas, dels at Man blev fri for afskilligt, hørende til de paa-gældende Staters indre Styrelse, som kun vilde have Interesse for Landet selv, og hvis Opstilling maatte kræve betydelig Mads, dels at Man vilde slippe med at give et saa meget mindre Ekvivalent for det, Man modtog, og 2) at forsaavidt de mindre Stater, for idetmindste tilnærmelsesvis at tilveiebringe en Ligevægt med de større Staters Ydelser, bleve nødte til af et og samme Værk at stille flere Exemplarer til Disposition, skulde saadanne Dubletexemplarer kun gives af Værker, som udgaves paa Statens egen Bekostning, og ikke af Værker, som Staten maatte erhverve ved Kjøb. Skjøndt det ikke udtrykkelig var sagt, maatte disse to Punkter nemlig efter de forudgaaede Forhandlinger betragtes som godkendte i den Redaktion, som Artikel 5 i det nedenstaaende Konventionsforslag endelig fik. Da flere af de til Kongressen delegerede Herrer saae den Fuldmagt til at undertegne en endelig Konvention, blev det

vedtaget at give de paa Kongressen fattede Beslutninger Form af et Forslag til en Konvention, som saa senere skulde tilfjældes de respektive Regjeringer til Approbation og eventuel Godkendelse. Dette Forslag til en Konvention, der undertegnedes paa Kongressens sidste Dag af samtlige Delegerede, kom til at bestaa af 11 Artikler af følgende Indhold:

Art. 1. I hver af de kontraherende Stater oprettes et Bureau for den literære Udvegling.

Art. 2. De kontraherende Stater forbinde sig til at udvekle offentliggjorte Skrifter af følgende Art: 1) Officielle, parlamentære og administrative Dokumenter; 2) alle Arbejder, der udgives efter Ordre, eller paa Beføstning eller med Understøttelse af Regjeringen; 3) Universiteters, Skolars, Akademiers og lærde Selskabers Skrifter, forsaavidt de kunne overkommes.

Art. 3. Hvert Bureau lader trykke en saa vidt muligt fuldstændig Liste over de literære Arbejder, der kunne stilles til de kontraherende Staters Disposition af vedkommende Stat.

Art. 4. I Aarets første Kvartal offentliggjør hvert Bureau en Aarsberetning for det foregaaende Aar, der tillige indeholder Rettelser og Tillæg til den i foregaaende Artikel omtalte Liste.

Art. 5. Bureauerne maa indbyrdes enes om det Antal Exemplarer, der i visse Tilfælde kan blive Tale om at forlange og at yde.

Art. 6. Bureauerne træffe ligeledes indbyrdes Overenskomst om Forsendelsesmaaden af de forskellige Skrifter.

Art. 7. Forsendelserne ske direkte mellem de enkelte Bureauer. Der vedtages en ensartet Form for Designationerne over Kassefernes Indhold ligesom ogsaa for den administrative Korrespondances forskellige Skriftstykker: Begjæringer, Kvitteringer o. s. v.

Art. 8. Ved Forsendelserne til Udlandet afholder hver Stat alle Indpaknings- og Forsendelsesomkostninger til Bestemmelsesstedet, for oversøiske Lande dog kun til Afslibningsstedet.

Art. 9. Udveglingsbureauerne kunne tjene som officielle Mellemed mellem lærde Selskaber i de kontraherende Stater med Hensyn til Modtagelsen og Forsendelsen af disse Selskabers Skrifter.

Art. 10. Disse Bestemmelser gjælde kun Dokumenter og Arbejder, offentliggjorte efter Konventionen, men det er ønskeligt, at de kontraherende